

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
БАЊА ЛУКА

ПРИМЉЕНО: 25.5.2015.			
ОРГ.ЈЕД.	БРОЈ	ПРИЛОЗИ	ВРИЈЕДНОСТ
	512		

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника у звање ванредног професора за ужу научну област Теорија права и државе

I. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке: Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци о расписивању конкурса бр. 01/04-2.1200/15 од 02.04.2015. године
Ужа научна/умјетничка област: Теорија права и државе
Назив факултета: Правни факултет
Број кандидата који се бирају 1 (један)
Број пријављених кандидата 1 (један)
Датум и мјесто објављивања конкурса: Конкурс Универзитета у Бањој Луци објављен у дневном листу "Глас Српске" од 08.04.2015. године

Састав комисије:
а) Предсједник: Академик проф. др Снежана Савић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Теорија права и државе,
б) Члан: Проф. др Радомир Лукић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, ужа научна област Теорија права и државе,
в) Члан: Проф. др Миле Дмичић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Уставно право.

Пријављени кандидати
Доц. др Игор Милинковић

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Игор (Споменка и Младомир) Милинковић
Датум и мјесто рођења:	29.05.1974. године, Бања Лука
Установе у којима је био запослен:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Радна мјеста:	асистент, виши асистент, доцент
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	Удружење правника Републике Српске, Међународно удружење за правну етику, Међународни форум наставника Катедре за биоетику УНЕСКО-а (ITF), Свјетско удружење за медицинско право;

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Правни факултет у Бањој Луци
Звање:	дипломирани правник
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 1998. године
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8,53
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Београду
Звање:	магистар правних наука
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2004. године
Наслов завршног рада:	“Локална самоуправа и владавина права“
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Теорија права и државе

Просјечна оцјена:	Усмени магистарски испит положен и звање магистра наука стечено са одликом (magna cum laude)
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Правни факултет Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2009. године
Назив докторске дисертације:	“Механизми заштите владавине права на локалном нивоу са посебним освртом на Босну и Херцеговину”
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Теорија права и државе
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	- асистент, Правни факултет у Бањој Луци, 1999. године; - виши асистент/магистар, Правни факултет у Бањој Луци, 2004. године; - доцент/доктор, Правни факултет у Бањој Луци, 2010. године;

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора
<i>Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја (6 бодова):</i>
<ol style="list-style-type: none"> 1. Милинковић, И., “Келзеново схватање границе између нормативног и социолошког метода”, <i>Годишњак Правног факултета у Бањалуци</i>, бр. XXVI, 2002, стр. 315-327. 2. Милинковић, И., “Значај локалне самоуправе за развој демократске политичке културе”, <i>Правна ријеч</i>, Часопис за правну теорију и праксу, Бања Лука, бр. 3/2005, стр. 205-211. 3. Милинковић, И., “Значај локалне самоуправе за изградњу система владавине права”, <i>Правна ријеч</i>, Часопис за правну теорију и праксу, Бања Лука, бр. 4/2005, стр. 759-771. 4. Милинковић, И., “Механизми заштите владавине права на локалном нивоу - са посебним освртом на организацију локалне власти у Републици Српској”, <i>Правна ријеч</i>, Часопис за правну теорију и праксу, Бања Лука, бр. 7/2006, стр. 119-132. 5. Милинковић, И., “Трансформација (јачање) локалне извршне власти у европским земљама - са посебним освртом на Босну и Херцеговину”, <i>Правна ријеч</i>, Часопис за правну теорију и праксу, Бања Лука, бр. 10/2007, стр. 207-223. 6. Милинковић, И., “Локални омбудсман - заштитник права и слобода грађана на локалном нивоу (европски стандарди и упоредна искуства)”, <i>Правна ријеч</i>, Часопис за правну теорију и праксу, Бања Лука, бр. 14/2008, стр. 229-240.

7. Милинковић, И., "Посједује ли владавина права неинструменталну моралну вриједност - рефлексije о Фулеровом и Разовом схватању Rule of Law", *Правна ријеч*, Часопис за правну теорију и праксу, Бања Лука, бр. 18/2009, стр. 313-322.
8. Милинковић, И., "Облици непосредног учешћа грађана у одлучивању на локалном нивоу (традиционални и нови)", *Годишњак Правног факултета у Бањалуци*, бр. 31/32, 2010, стр. 257-280.

Приказ књиге (1 бод):

1. Милинковић, Игор, "Ханс Келзен: Чиста теорија права", *Годишњак Правног факултета у Бањалуци*, бр. XXIV, 2000, стр. 413-416.

Радови послје последњег избора/реизбора

Научна монографија националног значаја (10 бодова):

1. Милинковић, И., *Механизми заштите владавине права на локалном нивоу са посебним освртом на Босну и Херцеговину*, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, Бањалука, 2011.
У монографији под насловом *Механизми заштите владавине права на локалном нивоу са посебним освртом на Босну и Херцеговину*, аутор упозорава на чињеницу да, иако демократски и развојни потенцијал локалне самоуправе јачање ове установе чини својеврсним императивом за земље у транзицији, проширивање надлежности локалних власти мора бити праћено успостављањем одговарајућих механизма заштите владавине права на локалном нивоу. У супротном, буду ли занемарени ризици које процес децентрализације са собом неизбјежно носи (нарочито у системима са недовољно развијеном демократском традицијом и политичком културом), трансфер власти на нивоу ниже од централног може проузроковати низ негативних посљедица.
У првом дијелу, аутор анализи подвргава узајамни однос локалне самоуправе и владавине права. Адекватно освјетљавање односа ових комплексних феномена захтијевало је, претходно, њихову појмовно-теоријску анализу, што аутор и чини. У склопу анализе правне природе локалне самоуправе, посебна пажњу поклоњена је односу наведеног појма и децентрализације. Иако аутор локалну самоуправу третира као посебан вид децентрализације (демократске, анализирајући овај проблем из угла Теорије државе и права), у раду се наглашава да она не представља искључиво административни феномен. Упозоравајући на политичку димензију ове установе, аутор констатује да се она не исцрпљује у чињеници да органе локалне власти бирају непосредно грађани локалне заједнице. У оквиру посебног поглавља, аутор се бави контроверзама којима су праћени покушаји дефинисања појма владавина права, одн. на основне правнотеоријске и филозофскоправне концепције којима су они резултирали (упозоравајући на неадекватност традиционалне, дихотомне подјеле учења о правној држави на формална и материјална). Указујући на основне принципе владавине права, аутор истиче значај начела подјеле власти, упозоравајући, истовремено, на чињеницу да осим хоризонталне, лијек против самовоље државне власти представља и

њена вертикална диоба, чији посебан вид представља локална самоуправа. На поменуто улогу локалне самоуправе, релативно рано, указано је и унутар правне и политичке мисли (што аутор анализира у поглављу посвећеном мјесту ове институције у теорији конституционализма). Међутим, да би се о локалној самоуправи могло говорити као о релевантном елементу система контроле и равнотеже, одн. као о својерсној противтежи централној власти, неопходно је локалним јединицама обезбиједити извјестан степен реалног утицаја у односу на централне органе. Анализирајући претпоставке стварне аутономије локалних власти, аутор посебну пажњу поклања начину на који су односни предуслови испуњени у Републици Српској и Федерацији БиХ.

С друге стране, упозорава аутор, са проширивањем овлашћења локалних органа повећава се и ризик од злоупотреба локалне власти, што намеће потребу за успостављањем одговарајућих механизма заштите владавине права на локалном нивоу. Проналажење одговарајуће равнотеже између аутономије локалних власти и степена надзора над реализацијом њихових надлежности, стога, представља један од основних, истовремено и најтежих, изазова када је о уређењу локалне самоуправе ријеч.

Ову оцјену слиједи исцрпна, теоријска и компаративна анализа механизма заштите владавине права у јединицама локалне самоуправе, међу којима се, према ауторовом мишљењу, својим значајем издвајају централни надзор над радом локалних органа, одговарајућа структура локалне власти, забрана кумулације мандата, развијање установа локалне демократије и институција локалног омбудсмана. У оквиру посебне цјелине, у монографији су обрађена одговарајућа законска рјешења у ентитетима Босне и Херцеговине: Републици Српској и Федерацији БиХ. Чињеница да аутор износи приједлоге и рјешења за унапређење заштите владавине права на локалном нивоу, даје овој монографији, осим теоријског, и велики практични значај.

(10 бодова)

Оригинални научни рад у водећем научном часопису међународног значаја (12 бодова):

1. **Milinkovic, I.,** Majstorovic, B., "Patient's Right to Informed Consent in Republic Srpska: Legal and Ethical Aspects (With Special Reference to Physical Rehabilitation)", *Medicine and Law*, World Association for Medical Law, Vol. 33 No. 4, 2014, pp. 127-146.

Аутори у раду подвлаче етички значај доктрине информисаног пристанка, као захтјева за сагласношћу адекватно обавијештеног пацијента са медицинским третманом коме треба да буде подвргнут, упозоравајући, истовремено, на извјесне дилеме у погледу важећег правног оквира за остваривање наведеног права у Републици Српској. Информисани пристанак пацијента нераскидиво је повезан са вриједношћу људског достојанства. Остваривање и заштита пацијентовог достојанства, као израза његове способности за концептуално мишљење и слободан избор (одн. способности за аутономно обликовање властитог живота), нису могући без

пацијентовог права да одлучује о природи и домаћају медицинског третмана. Право пацијента на информисани пристапак, стога, налази се у контрасту према традиционално доминантном моделу лекарског патернализма, који одликује ауторитативан положај лекара у односу на пацијенте.

У првом дијелу рада, аутори објашњавају садржај и етички значај доктрине информисаног пристапка пацијента. Анализирајући нека од новијих схватања људског достојанства, аутори посебно наглашавају димензију одговорности унутар поменуте доктрине (одговорности која присутна на обе стране у односу између лекара и пацијента). Након кратке анализе релевантних међународних стандарда, аутори преиститују важећи нормативни оквир за остваривање права на информисани пристапак у Републици Српској, упоређујући га и са рјешењима прихваћеним у упоредном законодавству. У последњем дијелу рада, аутори упозоравају на извјесне особености физикалне рехабилитације, критички се осврћући на ставове појединих аутора који оправданим сматрају развијање посебног модела информисаног пристапка за област медицинске рехабилитације (који би требао бити тражен изван традиционалних модела односа између лекара и пацијента: патерналистичког и уговорног), чије би се усвајање рефлектовало на правни оквир остваривања права на информисани пристапак у поменутој области медицине.

(12 бодова)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја (6 бодова):

1. Савић, С., Милинковић, И., "Уставноправни оквир локалне самоуправе у Републици Српској", *Модерна управа*, бр. 3-4, 2010, стр. 7-15.

У раду се констатује да организовање локалне самоуправе представља једно од најосјетљивијих питања које у свакој држави мора бити ријешено на адекватан начин. Достигнути ниво демократизације власти уопште, између осталог, или на првом мјесту, огледа се и кроз локалну самоуправу, нарочито кроз степен учешћа грађана у локалној самоуправи. Стога се уставно регулисање локалне самоуправе намеће као императив.

У првом дијелу рада, аутори објашњавају појам и демократски значај локалне самоуправе. Након тога, анализи се подвргава уставноправни оквир локалне самоуправе у Републици Српској. Након анализе важећих уставних одредби релевантних за област локалне самоуправе, аутори посебну пажњу посвећују уставним амандманима из домена локалне самоуправе, које је Народна скупштина Републике Српске усвојила на 28. сједници одржаној 10.03.2008. године, али је њихово прихватање од стране Вијећа народа Републике Српске изостало (став аутора је да су уставним амандманима питања из области локалне самоуправе регулисана на адекватнији начин, те се оправданим сматра њихово усвајање од стране Вијећа народа Републике Српске).

(6 бодова)

2. Милинковић, И., “О федерализацији регионалних држава (да ли је теоријски модел регионалне државе доведен у питање)”, *Правна ријеч*, Часопис за правну теорију и праксу, Бањалука, бр. 22/2010, стр. 183-196.

У раду су подвргнути анализи појам регионалне државе и трансформације државног уређења традиционалних регионалних држава: Италије, Белгије и Шпаније. У првом дијелу рада, аутор објашњава природу регионалне државе као трећег, средњег облика државног уређења и анализира разлике у односу на појмове федерација, локална самоуправа и политичко-територијална аутономија. У другом дијелу, анализи су подвргнуте реформе државног уређења традиционалних регионалних држава и наглашено јачање елемената федералног државног уређења (што је, у случају Белгије, за резултат имало потпуну трансформацију државног уређења од регионалне државе ка федерацији). У закључку, аутор преиспитује даљњу оправданост употребе теоријског модела регионалне државе, имајући у виду трансформацију државног уређења држава које су послужиле као основ за конструкцију наведеног појма. Став аутора је да је употреба израза регионална држава и даље оправдана, имајући, нарочито, у виду да у низу европских земаља јача аутономни статус региона. С друге стране, има основа да нова политичко-територијална реалност европских земаља добије свој теоријски израз, издвајањем регионалних држава са снажним федералним елементима као посебне категорије.

(6 бодова)

3. Милинковић, И., “Јавност рада органа локалне власти у Републици Српској (фактор јачања локалне демократије)”, *Зборник радова Правног факултета Универзитета Приштини (са привременим седиштем у Косовској Митровици)*, 2011, стр. 335-347.

У раду је наглашен значај јавности власти, као једног од кључних обиљежја демократског уређења. Након што у уводном дијелу анализи подвргава мјесто принципа јавности у оквиру демократске мисли, аутор упозорава на значај који унапређење транспарентности рада локалних органа има за јачање локалне демократије. Рецепт за превазилажење кризе легитимитета локалних институција представља јачање учешћа грађана у политичком одлучивању. А један од кључних предуслова за јачање грађанске партиципације, према мишљењу аутора, јесте одговарајућа информисаност грађана. Само адекватно информисани грађани могу постати равноправни учесници поступка одлучивања. Аутор посебну пажњу поклања законском третману јавности рада органа локалне самоуправе у Републици Српској и његовој усклађености са одговарајућим европским стандардима.

(6 бодова)

4. Милинковић, И., “Јавна етика у јединицама локалне самоуправе у Републици Српској (нормативни оквир)”, *Модерна управа*, Бањалука, бр. 7-8/2012, стр. 55-63.

Аутор констатује да ширењем круга надлежности локалних власти расте и значај поштовања одговарајућих етичких стандарда понашања од стране

локалних изабраних представника и службеника запослених у локалној администрацији. Остваривање неких од фундаменталних права и слобода грађана било би озбиљно угрожено, уколико би јединицама локалне самоуправе завладала коруптивно понашање, непотизам и дискриминација. Аутор у раду упозорава на европске стандарде јавне етике на локалном нивоу, да би, потом, анализи подвргнуо акте којима је односна материја уређена у Републици Српској. Недостатак важећег правног оквира огледа се у чињеници да релевантни правни акти не уређују стандарде понашања одборника у локалним представничким тијелима. Аутор, стога, као адекватну оцјену одредбу приједлога Закона о измјенама и допунама Закона о локалној самоуправи којом је предвиђено доношење етичких кодекса локалних скупштина. Иако регулисање наведене материје етичким кодексима значи својеврсно „омекшавање“ односних стандарда понашања, управо то њихово својство омогућило би исцрпније уређивање извјесних, етички релевантних питања (од којих нека нису ни подесна за законско регулисање). Усвајањем етичких кодекса на локалном нивоу, сматра аутор, осим вршења моралног притиска на изабране представнике, била би ојачана и свијест код самих грађана какве стандарде понашања треба да очекују од службеника и функционера локалне власти, што би, у случајевима када је о политичким функцијама ријеч, могло да резултира барем политичким последицама по актере неетичког понашања.

(6 бодова)

5. Милинковић, И., „Рефлекс Радбрухове јуриспруденције у послеријатној пракси њемачких савезних судова”, *Правна ријеч*, Часопис за правну теорију и праксу, Бањалука, бр. 35/2013, стр. 261-271.

Аутор у раду упозорава на трајни значај правнофилозофске мисли Густава Радбруха и утицај „Радбрухове формуле“ на праксу њемачких судова у раздобљу након Другог свјетског рата (као и контроверзе којима је њена примјена била окружена).

У првом дијелу рада, аутор објашњава основне поставке Радбрухове правне филозофије, како би осветлио промјене које је мисао о праву овог њемачког писца претрпела након Другог свјетског рата. Према уобичајеном тумачењу, након слома нацизма Радбрух врши заокрет ка основним тезама природноправне школе, напуштајући ранију, правнопозитивистичку и релативистичку позицију. Аутор у овом дијелу рада посебну пажњу поклања проблему континуитета одн. дисконтинуитета Радбрухове правнофилозофске мисли, упозоравајући на различите правноетичке концепције које је Радбрух заступао прије и након завршетка Другог свјетског рата (напуштање моралног релативизма и приклањање једној варијанти моралног објективизма).

У другом дијелу рада, аутор испитује утицај чувене „Радбрухове формуле“ на праксу њемачких савезних судова (Савезног уставног суда и Савезног врховног суда). Анализи су подвргнуте пресуде ових судова којима је оспорен правни статус нацистичких закона и подзаконских прописа, као и пресуде које су се односиле на одговорност за смрт бјегунаца на Берлинском зиду.

Аутор анализира и пресуде Европског суда за људска права које су се тицале убистава на граници између двије Њемачке.

У закључку, указујући на ризике које примјена „Радбрухове формуле“ подразумева (а којих је био свјестан и њен творац), аутор констатује да ако својом формулом и није пружио савришен одговор, Радбрух га је ситуирао у подручје у коме он мора бити тражен, у сферу између класичних (и радикалних) позитивноправних и јуснатуралистичких концепција, чије слабости је у својим дјелима настојао разоткрити и превазићи.

(6 бодова)

6. **Милинковић, И.,** Мајсторовић, Б., “Правда и правичност у дистрибуцији ортопедских помагала у Републици Српској”, *Правна ријеч*, Часопис за правну теорију и праксу, Бањалука, бр. 39/2014, стр. 173-189.

Аутори анализирају етичке и правне дилеме повезане са једним од најосјетљивијих питања реализације здравствене заштите у Републици Српској – дистрибуцијом ортопедских помагала. Будући да особе са инвалидитетом којима су неопходна ортопедска средства спадају међу најрањивије чланове заједнице, одговорити адекватно на њихове потребе представља један од најсложенијих етичких изазова са којима се друштво суочава. Ограниченост финансијских средстава спрјечава додјелу оптималних ортопедских средстава свим пацијентима. Избор између различитих критеријума дистрибуције нужан је, али и екстремно захтјеван задатак, будући да је ризик од дискриминаторског третмана појединих категорија пацијената изузетно велики.

У првом дијелу рада, аутори подвргавају анализи најутицајније концепције правде (утилитаристичку, економску, либертаријанску, егалитаристичку и комунитарну) и испитују њихов утицај на рјешавање проблема дистрибуције ортопедских средстава. Предмет анализе представља и правна вриједност правичности, која налаже прихватање таквих рјешења која омогућују персонализовање третмана пацијената и проналажење оптималних медицинских рјешења.

У другом дијелу рада, аутори у свјетлу наведених вриједности анализирају правни оквир дистрибуције ортопедских средстава у Републици Српској, упозоравајући на извјесне слабости Правилника о праву на медицинска средства и дискриминаторски третман пацијената старијих од 65 година.

(6 бодова)

Прегледни научни рад у научном часопису националног значаја (6 бодова):

1. Милинковић, И., “Људско достојанство у областима биоетике и биоправа: апорије неупитног”, *Годишњак Правног факултета у Бањалуци*, бр. 36/2014, стр. 143-166.

Предмет анализе у овом раду су појам људског достојанства, као једне од основних правних вриједности, и начин на који се аргумент достојанства користи у савременим биоетичким расправама. Достојанство, данас, одликује готово посвећен статус. Унутар савременог „дискурса права“ и вриједносног поретка послеријатне Европе и свијета, људском достојанству

припада средишње мјесто. Својеврсна „аура недодирљивости“, међутим, узмиче пред дилемама савремене биоетике. Непостојање фиксираног значења појма достојанство, упозорава аутор, омогућује да овај концепт употребљавају различите стране у биоетичким расправама. Чињеница да се људским достојанством, све чешиће, настоје оправдати конзервативни, патерналистички ставови, навела је поједине теоретичаре да се заложје за његово напуштање (све већи број аутора прихвата оцјену о „бескорисности достојанства“).

У првом дијелу рада, објашњена је генеза појма људско достојанство и упозорено на покушаје класификовања различитих облика достојанства. Аутор упозорава на дуалну природу људског достојанства, која се снажно манифестује управо у областима биоетике и биоправа (чињеницу да појам достојанства посједује и димензију одговорности, односно ограничавајућу функцију у односу на аутономију појединца). Аутор анализи подвргава нека од новијих схватања људског достојанства.

Након тога, дуалну природу људског достојанства аутор илуструје начином на који се аргумент достојанства употребљава у расправама о појединим контроверзним питањима из области биоетике.

У закључку, аутор брани став да појам достојанство није сувишан и да би његово напуштање водило неприхватљивим посљедицама (али се, истовремено, и супротставља покушајима да концепт достојанства буде злоупотребљен и прерасте у својеврсну негацију индивидуалне аутономије и слободног избора).

(6 бодова)

Научни рад на научном скупу међународног значаја штампан у цјелини (5 бодова):

1. Милинковић, И., „Независност адвокатуре у Републици Српској“, Зборник радова са међународног научног скупа „Однос права у региону и права Европске Уније“, Пале, 2014 (у штампи)

Аутор упозорава на значај адвокатске професије за успостављање (јачање) демократског уређења и система владавине права. Обезбјеђујући глас својим клијентима, пружајући им неопходну правну помоћ, адвокати дају снажан допринос заштити људских права и остваривању владавине права у једном поретку. Због улоге коју врше, припадници адвокатске професије називају се и заштитницима људског достојанства. Да би наведена улога адвокатуре могла бити реализована, неопходно је обезбједити њен независан положај.

У првом дијелу рада, аутор указује на вишезначност појма адвокатска независност, стављајући акценат на његово политичко значење (независност у односу на државну власт, чије самовољно вршење независна адвокатска професија отежава). Након анализе одговарајућих међународних стандарда и рјешења прихваћених у упоредном законодавству, аутор испитује одредбе релевантних правних аката у Републици Српској. Испитујући предуслове независности адвокатуре, аутор посебну пажњу посвећује процедури утврђивања дисциплинске одговорности адвоката, упозоравајући на потребу очувања аутономије Адвокатске коморе у односу

на извршну власт. Стога рјешење прихваћено Законом о измјенама и допуни Закона о адвокатури, којим је ускраћена могућност Министарству правде да непосредно покрене поступак утврђивања дисциплинске одговорности адвоката, оцјењује као адекватно.

(5 бодова)

Научни рад на научном скупу међународног значаја, штампан у зборнику извода радова (3 бода):

1. Milinkovic, I., Majstorovic, B., "Patient's Right to Informed Consent in Republic Srpska: Legal and Ethical Aspects (With Special Reference to Physical Rehabilitation)", UNESCO Chair in Bioethics 9th World Conference: "Bioethics, Medical Ethics & Health Law – Towards the 21st Century", Naples (Italy), 19-21 November 2013

(3 бода)

2. Milinkovic, I., "Where are the borders of the acceptable lawyer's paternalism? A client's informed consent in Bosnia and Herzegovina", International Legal Ethics Conference VI: "Legal Ethics in Time of Regulatory Change", London (UK), 10-12 July 2014

(3 бода)

3. Milinkovic, I., "Legal treatment of the right to a dignified death in Bosnia and Herzegovina: legal and ethical issues", UNESCO Chair in Bioethics 10th World Conference: "Bioethics, Medical Ethics & Health Law", Jerusalem (Israel), 6-8 January 2015

(3 бода)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 78

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

Кандидат је током овог периода изводио вјежбе из наставног предмета Теорија државе и права на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, испољивши смисао за наставни рад и одговарајуће педагошке квалитете. Рад са студентима, осим часова вјежби, обухватао је и консултације и усмјеравање приликом израде семинарских радова. Осим на Правном факултету, кандидат је био ангажован и на појединим одсјецима Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци, гдје је држао часове вјежби из наставних предмета Основе права и Увод у право. Након одбране докторске дисертације и стицања научног степена доктора правних наука, кандидат се, у сарадњи са одговорним наставником, укључивао и у часове предавања и праћење и вредновање рада студената, потврдивши одговарајуће педагошке способности и одговорност у испуњавању радних обавеза.

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству) (3 бода):

1. Summer School Palic 2000 "Modernizing Local Community in South-East Europe", Palic - Subotica, Yugoslavia, 30 July - 19 August 2000
2. Тренинг-програма "Management of Education & Learning" (Менаџмент

образовања и учења), у организацији Norwegian School of Management BI - Осло (2003/2004, положио са одликом).

3. Савјетовање "Изградња и функционисање правног система", Удружење правника Републике Српске, Бањалука, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008. и 2009. године

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

Други облици међународне сарадње (конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству) (3 бода):

1. European Health Law Conference: "Access to Health Care – Looking for a Legal Road Map", Riga (Latvia), 28-29 April 2014 (наслов реферата: "Justice and Equity in the Orthopedic Devices Distribution in Bosnia and Herzegovina: How Achievable These Goals Are?") (3 бода)
2. Савјетовање "Изградња и функционисање правног система", Удружење правника РС, Бањалука, 2010, 2012, 2013. и 2014. године (12 бодова)
3. Међународни научни скуп "Однос права у региону и права Европске Уније", Пале, 2014 (3 бода)

Чланство у комисији за одбрану магистарског рада (2 бода):

1. Одлуком Научно-наставног вијећа Правног факултета Универзитета у Бањој Луци бр. 12/3.390-III-5/15, доц. др Игор Милинковић именован је за члана Комисије за јавну одбрану магистарског рада кандидата Вељка Одаловића под насловом "Правни аспекти изборних система држава насталих дисолуцијом СФРЈ".

(2 бода)

Квалитет образовне дјелатности на Универзитету

Након избора у звање доцента, доц. др Игор Милинковић ангажован је као одговорни наставник у извођењу наставе на следећим предметима: Теорија државе и права, Правна етика (Правни факултет Универзитета у Бањој Луци), Основе права (Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци).

У раду са студентима кандидат је демонстрирао компетентност, склоност ка образовној дјелатности и одговарајуће педагошке способности. Квалитет његовог наставног рада позитивно је оцијењен и од стране студената.

Према анкети студената о квалитету наставе у љетњем семестру академске 2012/13 године, кандидат је добио просјечну оцјену 4,5 (оцјене су додјељиване у распону од 1 до 5).

(10 бодова)

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 30

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

Стручни рад у часопису међународног значаја (4 бода):

1. Milinkovic, Igor (коаутор), "The University of Banja Luka in the Process of Reorganization", *Studies in Education Management Research*, No 9, Centre for Education Management Research (CEM), 2005, pp. 67-74.

(2 бода)
Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)
<i>Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета које доприносе повећању угледа Универзитета (2 бода)</i>
Чланство и активно учешће у раду професионалних организација:
<ol style="list-style-type: none"> 1. Удружење правника РС, 2. Међународно удружење за правну етику, 3. Међународни форум наставника Катедре за биоетику УНЕСКО-а (ITF), 4. Свјетско удружење за медицинско право.
Број бодова: осам (8)
Доц. др Игор Милинковић био је члан Комисије за избор сарадника за ужу научну област Теорија права и државе (за наставни предмет Увод у право, на Високој школи унутрашњих послова).
УКУПАН БРОЈ БОДОВА: научна+стручна+образовна дјелатност= 116

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Комисија је размотрила пријаву доц. др Игора Милинковића на расписани Конкурс за избор наставника (ванредног професора) за ужу научну област Теорија права и државе.

На основу изнијетих података о научном и стручном раду кандидата и његовом досадашњем педагошком ангажовању, као и на основу стечених услова према Закону о високом образовању (чл. 77), Комисија са задовољством предлаже Научно-наставном вијећу Правног факултета Универзитета у Бањалуци да Сенату Универзитета у Бањој Луци упути приједлог да се др Игор Милинковић **изабере у звање ванредног професора** за ужу научну област Теорија права и државе.

У Бањој Луци, 12.05.2015. године

Потпис чланова комисије

1. Академик проф. др Снежана Савић

2. Проф. др Радомир Лукић

3. Проф. др Миле Дмичић